

ΣΤΕ 965/2019 [ΝΟΜΙΜΟ ΤΟ ΣΧΟΟΑΠ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ]

Περίληψη

- Το επίμαχο Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π ως συγχρηματοδοτούμενο, εξαιρείται, δυνάμει του άρθρου 3 παρ. 9 της οδηγίας 2001/42/ΕΚ, από το πεδίο εφαρμογής της, ο δε λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι παρανόμως δεν υπήχθη στη διαδικασία στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, διότι δεν επιδιώχθηκε η συμμετοχή των ενδιαφερομένων και η διαβούλευση μαζί τους στη διαδικασία που προηγήθηκε της έγκρισης του Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, αφενός διότι κατά τις ειδικώς εφαρμοστέες, δυνάμει του άρθρου 5 παρ. 3 του ν. 2508/1997, διατάξεις του άρθρου 3 παρ. 2 και 3 του ν. 1337/1983, η ενημέρωση των πολιτών κατά τη διαδικασία σύνταξης ΣΧΟΟΑΠ, δεν αποτελεί ουσιώδη τύπο της διαδικασίας, τασσόμενο επί ποινή ακυρότητας του ΣΧΟΟΑΠ, αφετέρου δε διότι, εν προκειμένω, με την απόφασή του, το Δημοτικό Συμβούλιο Μονεμβασιάς ενέκρινε τη Β1 φάση της μελέτης για το ΣΧΟΟΑΠ, αφού έλαβε υπόψη του αιτήσεις και ενστάσεις δημοτών και φορέων της περιοχής, στις οποίες περιλαμβάνεται, μάλιστα, και η αίτηση-πρόταση συνιδιοκτήτριας των αιτούντων, οι αιτούντες δε, από κοινού με την ως άνω συνιδιοκτήτρια του επίμαχου ακινήτου, υπέβαλαν στον Δήμο Μονεμβασιάς ένσταση με το έγγραφό του που ελήφθη, μάλιστα, υπόψη από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου.

Η κατά τα ανωτέρω τήρηση της διαδικασίας των παρ. 2 και 3 του άρθρου 3 του ν. 1337/1983 ικανοποιεί, κατ' αρχήν, τις απαιτήσεις της Σύμβασης του Aarhus που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3422/2005 (Α' 303), η οποία καθιερώνει την υποχρέωση για τα συμβαλλόμενα μέρη να προβλέπουν, κατά το άρθρο 7 αυτής «ενδεδειγμένα πρακτικά ή/και άλλα μέτρα για τη συμμετοχή του κοινού κατά την προπαρασκευή σχεδίων και προγραμμάτων σχετικά με το περιβάλλον, εντός διαφανούς και δικαίου πλαισίου, κατόπιν παροχής των αναγκαίων πληροφοριών στο κοινό», βάσει και των διατάξεων του άρθρου 6 παρ. 3, 4 και 8 της Σύμβασης, οι δε αιτούντες δεν προβάλλουν ειδικότερους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς. Δεν είναι πλημμελής, όπως προβάλλεται, η αιτιολογία της σχετικής γνωμοδότησης του ΣΥ.ΠΟ.Θ.Α., είναι δε απορριπτέος ως αβάσιμος ο περί του αντιθέτου λόγος ακυρώσεως.

Η προσβαλλόμενη πράξη, η οποία έλαβε υπόψη την αρχή της μεγαλύτερης δυνατής οικονομίας των επεκτάσεων βασίζεται σε νόμιμα πολεοδομικά κριτήρια και βρίσκει

έρεσμα στα στοιχεία του φακέλου όσον αφορά τις προβλέψεις της σχετικά με την επέκταση του οικισμού της Γέφυρας. Δεν συντρέχει δε, ως προς το ζήτημα της επέκτασης του εν λόγω οικισμού, ούτε παραβίαση του άρθρου 24 του Συντάγματος, ούτε υπέρβαση των άκρων ορίων της ευρείας, άλλωστε, ευχέρειας που διαθέτει η Διοίκηση κατά τη θέσπιση πολεοδομικών ρυθμίσεων σε κείμενα ευρύτερου πολεοδομικού σχεδιασμού, όπως είναι το προσβαλλόμενο Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. Εξάλλου, και οι ισχυρισμοί των αιτούντων, σύμφωνα με τους οποίους η Διοίκηση κατέστησε «αδρανή» την ιδιοκτησία τους, μη συμπεριλαμβάνοντας αυτήν στην επέκταση του οικισμού, σε αντίθεση, μάλιστα, με γειτονικές ιδιοκτησίες οι οποίες εντάχθηκαν στην εν λόγω επέκταση, είναι απορριπτέοι, αφενός διότι δεν προκύπτει ότι η πληττόμενη ρύθμιση επηρεάζει τις υφιστάμενες χρήσεις γης ως προς το επίμαχο ακίνητο, καθιστώντας την ιδιοκτησία των αιτούντων «αδρανή», και αφετέρου διότι δεν προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ούτε αποδεικνύεται από τους αιτούντες, ότι οι γειτονικές ιδιοκτησίες που καταλαμβάνονται από τις σχεδιαζόμενες επεκτάσεις τελούν υπό τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες με αυτές του επίμαχου ακινήτου, οι οποίες καθιστούν αδικαιολόγητη την διαφορετική μεταχείρισή τους. Περαιτέρω δε αμφισβήτηση των επιλογών της Διοικήσεως εκφεύγει των ορίων του ακυρωτικού ελέγχου.

Πρόεδρος: *Ι. Μαντζουράνης*

Εισηγητής: *Δ. Πυργάκης*

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.